

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 16 януари 1979 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
ИЗЛОЖЕНИЕ НА РЕЖИСЬОРА	
Никола Петков	8
РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ	12
ВЪПРОСИ, ОТГОВОРИ, ИЗКАЗВАНИЯ	14
Николина Лексва	16
Крикор Азарян	16
Юри Ангелов	17
Филип Филипов	17
Васил Стойчев	18
Ружа Делчева	19
Крум Табаков	19
Славка Славова	20
Николина Лекова	20
Антония Каракостова	20
Никола Петков	21
Кирил Неделчев	22
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	22
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	25

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 16 януари 1979 година

/Открито в 17,10 часа/

- 0 -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Обсъждане на комедията "Милионерът" от Йордан Йовков за включването ѝ в репертоара на камерната сцена и разпределение.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев - председател
Рачко Ябанджиев
Крикор Азарян
Виолета Бахчеванова
Антония Каракостова
Юри Ангелов
Филип Филипов
Крум Табаков
Банчо Банов
Кирил Неделчев
Васил Стойчев
Ружа Делчева
Николина Лекова
Славка Славова
Никола Петков - гост-режисьор

ОТСЪСТВУВАТ: Енчо Халачев

Маргарита Дупаринова
Георги Черкелов
Николай Николаев
Любомир Кабакчиев

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, знаете, че поради инцидента с др. Кондов, поради неговото заболяване, отпадна нашето заглавие "Сънят на разума" от Валцехо, която трябваше да постави

др. Енчо Халачев на камерната сцена. При това положение ние нямаме никакви възможности за дълги маневри. Др. Енчо Халачев предложи друго заглавие, което обаче не можеше да стане в такъв кратък срок. Поради това е необходимо едно заглавие, което да не се нуждае от обсъждане и да може да върви успоредно с "Опит за летене", т.е. на камерната сцена да има постановка, като завърши заедно с "Опит за летене", за да могат да бъдат свободни актьорите, ако има съвпадение, за "Майор Барбара".

При обсъжданията, които правихме тука с литературното бюро, се спряхме на възможността да започнем подготовката на "Милионерът" - една комедия от Йовков, която вие познавате, наша класика. Според мене хубаво е това, че ще направим на камерната сцена едно комедиенно представление.

Освен това успяхме да направим разпределение на още една постановка на камерната сцена - на съветската пиеса "Назначение" която не се дублира нито с "Майор Барбара", нито с тази. При това положение след около 20 дни ще започнем работа по втората пиеса за камерната сцена, която след излизането на премиерата на "Милионерът" веднага ще излезе на сцената. Ще бъдат направени около 25 репетиции, за да може др. Енчо Халачев, който пък ще започне на маса, да изкара до края на сезона своята пиеса на камерната сцена.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Коя е неговата пиеса?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На Енчо още не е определена пиесата. Казах му да търси заглавие, понеже за Тенеси Уйлямс аз не можех да се реша. Да започнем да правим "Котка върху ламаринения покрив" на Тенеси Уйлямс би означавало художественият съвет да направи първо обсъждане, размножаване и т.н. и тази процедура щеше да отнеме поне 20 дни или месец, което означава, че няма да може да върви заедно с "Опит за летене", ще се вклини във

времето за "Майор Барбара" и нещата се объркват.

Мисля, че съображенията са много ясни и аз го правя това нещо с оглед на ангажирането на повече хора.

Решихме с литературното бюро да поканим за гастрол за "Милионерът" др. Никола Петков - наш режисьор от средното поколение, когото познавате предполагам всички, който в момента е на щатна работа в оперетния театър. Той е правил тази пиеса на сливенска сцена преди пет или шест години. Смятам, че това не е пречка. Задачата на нашия театър, както знаете, е да прави нов прочит на класиката. И мисля, че поради нещастно стечение на обстоятелствата ние не можахме да осъществим за Вазов това, което бяхме предприели, но смятам, че осъществяването на една Йовкова комедия също ще бъде един плюс.

Поставих въпрос на режисьора при решението да има предвид възможността да показваме това представление и като ходим в провинцията. Изобщо трябва да мислим за репертоара ни за провинцията, защото ние в края на сезона пак ще отидем в Силистра, в Толбухин, в Търговище, в Шумен и трябва да имаме в репертоара си пиеси, които да могат да се показват на тези сцени.

Имате ли някакви съображения и забележки по моето предложение? С втората пиеса - "Назначение" - ще се занимае допълнително художественият съвет, защото в момента се прави редакция на текста. Има превод, който е доста стар, и затова в момента се редактира. Като бъде готов, ще бъде размножена и ще ви бъде дадена да я прочетете и след това художественият съвет ще я обсъди.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Само един въпрос. Не разбрах. Дватама режисьори - Никола Петков и Димитър Стоянов се уговориха за разпределението нали?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разпределението е направено. Няма

застъпване нито с "Майор Барбара", нито с другата.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Казвам го с оглед на това да бъдат силни и двете разпределения.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Затова двете разпределения се наравиха без компромиси. Едната пиеса има 9 души, другата има 13 души персонаж.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз бих искал да се изкажа. Като всеки български театрал и аз познавам пиесата много добре. Смятам, че е една сполука да бъде в репертоара на нашия театър тази пиеса "Милионерът". В това отношение, независимо че преди не съм чувал да бъде в репертоара, тя така да се каже е в портфейла на театъра. Цялата ни класика би трябвало да стои в портфейла на театъра за да може при случаи ловко да манипулираме, когато се създават особени ситуации, както например имаме сега. Но тази особена ситуация не е много особена, защото театърът е жив организъм, може да се случи друг път по друг повод да направим разместване ловко.

Затова мисля, че е хубаво на малката сцена след редуването на толкова различни автори, които не са всички българи, да почнем с една българска пиеса - "Милионерът".

Това исках да кажа. Какво повече да говорим за нея?! Мисля, че не само с достойнство, но и с похвала ще се обърнат към нас, когато научат, че сме включили "Милионерът". Надали някой може да каже "защо пък сега тъкмо тази пиеса". Това е моето мнение. Напротив, дори ние имаме едно закъснение в използването на нашата класика и на голяма, и на малка сцена.

За голяма сцена пак ще повторя онези мисли, които казах на режисьорския съвет, че трябва да се подготвим с цялата мощност на трупата и на всички други звена в театъра, за да направим едно вазово представление, каквото и да е то. Разбира се на първо

време аз предлагам да бъде "Под игото", да направим една нова адаптация, нов прочит. Но за това ще говоря аз с другаря директор отделно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, да дам думата на режисьора да направи своето изложение за пиесата, да изясни своите намерения и след това да предложи разпределението.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА РЕЖИСЬОРА

НИКОЛА ПЕТКОВ: Предполагам, че тази пиеса е добре позната и по-скоро бих искал да говоря за това, което аз бих искал да направя за представлението, отколкото за самата пиеса, защото тя е добре позната на всеки театрал.

Но искам да обърна внимание върху две характерни особености на произведението, които на мене ми правят впечатление.

Едното е това, че прочетох едно изказване на Йовков в тези интервюта, които са правени как работи, как пише, за творческия процес изобщо, където той казва една мисъл, която ми направи много силно впечатление и всъщност аз тръгнах от нея. Той казва: "Аз разбирам, че накрая би трябвало да накажа порока. Но на мене ми стана умилително за тези добри хора, които бяха изпаднали в такова смешно положение, и не исках да бъда и аз като автор жесток към героите си."

Това изречение ми даде един бих казал малко по-различен ъгъл, от който ми се струва, че е по-интересно да се гледа на пиесата. В какво се състои този ъгъл?

Първо, тъй като навярно вие сте я гледали много пъти и сте натрупали много клишета в тълкуването на самата пиеса, пък и на ролите, ми се струва, че тя трябва да се погледне наистина малко по-отстрани, за да се открие истинската ценност на пиесата

и да се махне този прах, който се е натрупал по нея. Тя е писана в 1929 година. От тогава тя се играе твърде много.

Но в какво е ъгълът?

За мене Йовков слага в центъра едно събитие - това е събитието, че пристигат в града милионите и те са на ветеринарния доктор, който дотогава си е един обикновен служащ в градчето, живее си там мирно и тихо, както и всички останали хора. И това събитие завъртява с бясна скорост всички хора, които имат допир до милионера, а и всички хора в градчето. В това събитие не само се разкриват характерите, но се разкрива и едно особено, чисто българско или как да кажа явление, което характеризира всичките персонажи в пиесата, и това е интересчийството. Всички, подгонени от своя интерес, се хвърлят в събитието, за да извлекат максимум полза, и на първо място самият Кондов. Не случайно, когато казват "ти си милионер, това са твоите милиони", а той прекрасно знае, че не е милионер, им казва: "А, да, благодаря" и т.н. Но нито "да", нито "не", с което всъщност казва "да". Всички го тупат по рамото: "А, да знаем, ти си такова симпатично момче, знаеш с милиони, а сега скромничеш". И той всъщност пуска старта, стартира една лъжа, един лъжлив ход пуска и всички се хващат на него.

Тръгвам от това събитие в пиесата, от това, което авторът е дал, за да разтълкувам образа на Кондов не като потърпевш в събитието, а като инициатор. И смисъл, че той чува, бързо се ориентира, казва си "защо пък да не си оправя играта" и почва да навива тази лъжа на пръста си и максимално да използва всичко, което произтича от тази лъжа. Какво е то? Ами той се оженва за дъщерята на истинския милионер господин Масларски. И когато накрая идва истинският милионер - този, който има три милиона - и се оказва, че ветеринарният доктор е фалшив милионер, той всъщност

де факто е станал милионер, той е взел дъщерята на Масларски.

Т.е. тука основният ход към разтълкуването на събитието в пиесата е, че Кондов не е потърпевшо лице, а е лице, което так да се каже върти основното събитие.

2. Вторият стълб, така да се каже, на който стои представлението, по-точно щестои, това е, че на финала Масларски - семейството - са съкрушени от това, че тяхната дъщеря се е оженила за един мним милионер. Обаче като тълкуваме образа на Кондов, че това е един човек енергичен, динамичен, съобразителен, един чаровен мошеник, ако мога да си послужа с това сравнение - Остап Бендер, в края на краищата в семейство Масларски влиза един човек, който утре ще удвои и утрои тези милиони. Така че семейство Масларски според мене не са загубили, а обратното - те са спечелили от цялата тази работа.

Така от тези две опорни точки, от тези две изходни точки ние ще дойдем до заключението, че в градчето Добрич се създава една фамилия, която освен че има милион - господин Масларски - има и човек, който може да завърти една добра игра и едно добро дело с този милион. И да очертаем всъщност зараждането, от къде тръгва, ако можем така да кажем, как тръгва това, което по-късно ще наречем буржоазия, капитализъм на българска почва.

Персонажите, които обкръжават главния герой Кондов, поставени в това комедийно, изключително събитие, което авторът ни предлага, изведнъж като че ли усещат, че под краката им има пропаст и се хвърлят да се спасяват, т.е. всъщност се хвърлят да използват, да се хванат за милионера, да се докопат до част от богатството му и т.н. Това прави тези герои много динамични, експлозивни, находчиви, изобретателни в своя стремеж към богатството, и представляват интерес за тези, които ще ги играят.

Основната цел, която бих искал да си поставя в представ-

ление върху тази пиеса, това е не да осъждам или да осмивам, или не знам каква дума да кажа, тези персонажи, защото ми се струва, че в този автор няма такива тенденции, а обратното - да изследвам всеки герой по отделно какво става с човека, когато пред него застане един милион, всеки отделен персонаж накъде отива, какво прави, какво предприема, как се държи, какво се променя в него, всъщност променя ли се или той си е бил такъв, нещо е дремело в него и сега изведнъж пред лицето на милиона се събужда някаква втора природа и т.н. и т.н.

Т.е. да разбере мотивите за поведението на всеки един персонаж по отделно, което ми се струва, че е абсолютно не само в смисъла, но дори и в буквата на този автор. Да се разбере оценката на това - колко е смешно, или жалко, или страшно, да остане така да се каже в зрителя, той да има право от днешна гледна точка, от днешното време, от днешното разбиране да даде оценка на тези герои, които в края на краищата са поставени да действуват в 1930 година.

Представлението, което бих искал да направя, много бих искал да е весело, смешно, пъстро, такова едно динамично, находчиво, а в същото това време всичко това да тръгва от битовата комедия. Започва от една такава достоверност на взаимоотношенията, на поведението, на това как се държат хората, минава естествено през преувеличението, през замаха в обрисовката на героите и на събитието, за да се стигне накрая до някаква нотка на трагизъм.

Разбира се, пак повтарям, тази пиеса, този автор ми се струва, че не съдържа в себе си черна краска, сатирична краска, изобличителен момент. Йовков е твърде деликатен, макар че понякога навлиза в дълбочината на явлението или на характера, но с една добрина, с едно разбиране, и, както той самият е казал,

му домилява да стигне до крайността, да отреже героя, да го различи докрай.

Затова аз се ориентирах към артисти, които ми се струва, че биха могли да проведат репетиционния процес и да проведат тези цели, които си поставям с тази пиеса.

Сценограф на пиесата ще бъде Добромир Петров. Това е един художник, който направи няколко постановки в София. Той работи в Перник. С колегата Азарян направи "От земята до небето", с Хейфиц направи "Семейство Турбини" и други такива постановки. Той е човек от Добрич и много добре познава и психологията на добруджанци, а и самата обстановка, бита, детайлите и може да бъде много полезен в това отношение.

Искам да кажа още само една дума за главните герои и ще кажа имената на артистите, които предлагам.

Искам д-р Кондов да бъде един човек, който се качва на събитието отгоре и го язди в свой интерес. И накрая, когато всички идват, за да тържествуват, че той е измаменият, че той всъщност е мним милионер, че той не е никакъв богаташ и т.н., всъщност той така е опъкъл работата, така добре всичко е вързал, всички краища и всички възли, че вратата, през която трябва да излезе от играта, вече е позлатена. Такъв един и много ловък, и много предвидлив, и с нещо днешен да бъде този човек, един такъв хитруга с много чар, хитрец с чар.

Предлагам следните артисти:

Господин Масларски - главата на фамилията - Георги Рада-
нов

госпожа Масларска - Мария Стефанова

Евгения - тяхната дъщеря - Добринка Станкова

д-р Кондов - Емил Джамджиев

бай Таско - Петър Василев
Бубев - Атанас Воденичаров
Чунчев - Константин Цанев
Любенов - Михаил Петров
Христина - Жоржета Чакърова
Фанка - Елена Виденова
Фъргова - ~~Мариана Кривова~~
Фъргов - Васил Стойчев
Лазаринка - Райна Каназирева

Не се спирам по отделните роли. Струва ми се твърде дълго е да говоря за всички тези роли, да правя характеристики за тях. Само две думи искам да кажа за Масларска.

Гледал съм много пъти тази пиеса и съм гледал много артистки, които са играли тази роля. И в провинцията съм гледал различни изпълнителки. Винаги ми се струва, че се играе все тази, която държи мъжа си под чехъл. Струва ми се, че работата е малко по-сложна. Тя е мозъкът на къщата, тя не само че е динамична натура, не само че върти къщата, но тя има идеи, на нея ѝ хрумва какво да прави. На него не му хрумва. Той е човек, който няма идеи. А тя има идеи. Тя знае кога какво да направи. И като е чукал часът, тя знае какво да направи пред прага на важното събитие.

Струва ми се, че в такъв смисъл тази героиня може да бъде по-сложно разтълкувана, защото тя съдържа в себе си нещо от по-висша материя, по-сложно мислене за живота изобщо и да излиза от положението, в което попада.

Това е.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, имате думата.

ВЪПРОСИ, ОТГОВОРИ, ИЗКАЗВАНИЯ

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Защо не мога да си спомня кой беше Чунчев?

НИКОЛА ПЕТКОВ: Този, който носи новината от банката. Това са една четворка младежи - двама младежи и...

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Не мога да се сетя кой какво беше.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Добре, ще дам кратка характеристика. Значи Масларски и Масларска е семейството.

Тяхната дъщеря е тази, която гласят за милионера и в края на краищата я оженват за милионера. Това е Евгения.

Д-р Кондов е ветеринарният доктор, за който говорих.

Бай Таско е този, който

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Предлага фабрика съдружие.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Да, олю "Тасо". Един такъв добродушен хитрец, който иска да използва ситуацията.

Бубев е този, който е опозиция на Масларски, който е кандидат за кмет на мястото на Масларски. Масларски е кмет. Всъщност когато става събитието, Бубев също отива да предлага дъщеря си за жена на доктора.

Чунчев, Любенов, Христина и Фанка - това са тези младежи - две учителки, банков чиновник и диригент, които образуват в началото дружество "Кавал" в Масларски и ругаят Кондов колкото той е лош, но след това се обръщат. Христина е тази, която му устройва годеница, мнима годеница, уж се напиват, той ѝ дал пръстен и т.н.

Фъргов и Фъргова - това са една много интересна и колоритна двойка, които имат пчели, лозе и дъщеря.

Лазаринка е слугинката.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Правено ли е някакво сравнение с другите ни пиеси и освен с "Опит за летене", където се разделят, дели ли

се с някаква друга пиеса?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тя ще се играе само с "Опит за летене". Такава сложна аритметика не е правена, това е работа за електронни машини да се прави такава сложна аритметика.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Това е много фатално за всички нас, които играем долу.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Те ще бъдат две пиеси.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другата ще се дели с "Майор Барбара".

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И с "Опит за летене".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, и с "Опит за летене".

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Както гледам, другарю Фучеджиев, съставът се разделя и с първия състав на "Дипломати".

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ако две пиеси се делят с "Опит за летене" тогава те само един път или два пъти може да се играят.

РУЖА ДЕЛЧЕВА: А другата пиеса, съветската, пак ли само с "Опит за летене" се дели?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: С "Опит за летене" и с "Майор Барбара".

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Тя колко души е?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Девет души.

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Ще дадат ли да я четем?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, разбира се, нея ще я размножим. "Миллионерът" не я давам, защото смятам, че е обидно за хужоженствения съвет.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Известна ни е, но само да си поприпомним някои неща.

СЛАВКА СЛАВОВА: Ние че я знаем, знаем я. Аз например обаче не мога да си спомня в подробности.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Наскоро я гледахме по телевизията.

Аз искам да запитам това - дали не би могло на някои от действащите лица да се сложи втори изпълнител от хората, които са свободни.

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Във втората пиеса колко женски роли има?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Пет женски и четири мъжки. Той трябва да я изкара заедно с "Опит за летене".

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Това разпределение е много хубаво, приемаме го. Но все пак, ако може с диспечерката да се види освен с "Опит за летене", ако става дума за включване за втори изпълнители на още един-двама души, за да може да се играе с още едно представление, само в такъв случай да се помисли за втори изпълнители.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Това е разумно.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Да, и аз това исках.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз имам пред вид най-много за двама-трима души.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Един или двама души от "Дипломати". Да са застраховани.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: "Дипломати" върви и с "Всичко е свършено". Просто само от тази гледна точка.

КРИКОР АЗАРЯН: Аз и на режисьорския съвет казах, че не съм гледал спектакъла, който Кольо Петков направи преди шест-седем години, но тогава чух много хубави работи. И когато е ставало въпрос, той тогава сподели за това решение, което е направил на "Милионерът", и ми се видя не само интересно, но и убедително прозвуча. И сега като го чух в това кратко експозе, ми се струва че един такъв социален подход към това произведение най-вече тогава, когато става въпрос за милиони, както и режисьорът каза, мисля, че е удачен и дава възможности за интересно и ново разбиране на взаимоотношенията и характерите на героите.

Що се отнася до разпределението, аз го приемам. Давам си сметка, че е било трудно за режисьора да прави едно разпределение, имайки пред вид, че паралелно с това се репетира и друга пиеса. Но като гледам разпределението, предложените актьори звучат на местата си и разбирам, че това за щастие е станало без компромиси, без да се стигне до компромиси.

Приемам разпределението.

ЮРИ АНГЕЛОВ: Аз бях в Сливен, когато др. Петков постави пиесата и представлението беше много хубаво. То спечели и наградата на прегледа в Шумен. Гледаше се и много от публиката, имаше много голямо посещение. Даже мисля, че имаше и обсъждане. Дори още от самото начало колективът беше заангажиран, беше интересна работата докрая.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти участвувах ли?

ЮРИ АНГЕЛОВ: Аз не участвувах. Аз играех една друга паралелна пиеса.

Също мисля, че разпределението е хубаво. Сега ми се струва, че много зависи от актьорите как ще изпълнят решението на режисьора.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз пък мисля, другарю директор, че независимо от това, че не от цялата трупа е направено разпределението, то само по себе си е интересно, тъй като нашите актьори в своите две трети са богати, интересни, значителни и при едно такова любопитно бих казал и социално прочитане те ще се увлекат извънредно много и ние ще бъдем изправени пред един много интересен спектакъл, пред едно ново прочитане на "Милионерът". Аз не го знаех това първо негово прочитане и до каква степен то там е реализирано. Но тука при нас то ще може да се реализира.

Най-значителният момент е прочитането на пиесата и това че играят наши изпълнители няколко души, които явно ще могат

да дадат и пълнота, и осмисляне на тълкуването на режисьора.

Познавам и художника, с когото съм работил. Във ВИТИЗ то ми помагаше в реализирането на "Службогонци" от Вазов. Извънредно много съм доволен от него. Човек с вкус, с умение да поднесе детайла като акцент. Тука вероятно той ще намери в нашата малка сцена възможност да разреши любопитно.

А костюмите кой ще ги прави?

НИКОЛА ПЕТКОВ: Той.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз изцяло и от сърце приветствувам инициативата на ръководството на театъра за включването на тази пиеса в репертоара и поканата на гастрол на такъв режисьор като Никола Петков.

Бързам да ви кажа, че това е много бърза реакция, като че ли подготвена, въпреки че знам, че пиесата е подготвена от преди вчерашното събрание на партийната организация, но то е много в унисон с това, което вчера се каза на събранието, и пожеланията, които се отправиха - веднага да започнем една пиеса на камерната сцена паралелно с "Опит за летене". Даже тука идеята на ръководството е веднага, докато още се релетира "Опит за летене", да започне работа и над втора пиеса за камерна сцена. Това е вече повече от идеалното, което бихме могли да искаме.

За режисьора бих искал да кажа само две думи. Аз го познавам от много отдавна, още преди да се занимавам с театър и той също преди да се занимава с театър, бяхме колеги в друг институт. Но не това е определящото разбира се.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Жалко, че го напуснахме. /Веселост/

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Да, жалко, че го напуснахме.

Плюс това бих искал да кажа, че изцяло вярвам на новия му прочит на пиесата на Йовков, защото Никола Петков беше и от хората, които доста време работиха в родния град на Йовков и пре

веше там първите си стъпки, които бяха много интересни, в Толбухинския театър, театър, за който тогава много се говореше. Даже някои от актьорите му вече са тука и са в разпределението му на пиесата.

Още веднъж приветствувам изцяло инициативата. Поддържам я във всяко отношение. Мисля, че разпределението не е компромисно, въпреки че би било интересно, ако трябваше да има пред вид и актьорите от "Опит за летене", дали би настъпила една много голяма промяна с хора от другия състав.

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Приемам разпределението и както Васко всъщност каза, всъщност никакви компромиси не виждам тука. Въобще съвсем подходящи хора са извикани тука за ролите.

Аз искам да кажа само, че много се радвам от това, че се включва комедия в репертоара на Българския национален театър, защото имаше действително голяма нужда от такова нещо, независимо, че е на камерната сцена и т.н., и то българска комедия. Това за мене е много, много удачно и много полезно за репертоара.

Не знам каква е била постановката на Кольо в Сливен, но аз съм слушала много хубави работи за нея. И сега, както казва, има намерение да бъде прочетена другояче, мисля, че ще направи хубаво, прекрасно представление.

КРУМ ТАБАКОВ: Искам първо да пожелаая на добър час на Кольо Петков и освен това да запитам дали ще има музика евентуално.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Понеже аз работя в музикалния театър, вече не мога да понасям музика. /Смях/

КРУМ ТАБАКОВ: То и в театъра много стана напоследък, така че прав си.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Много музикални ефекти!

КРУМ ТАБАКОВ: Прав си.

НИКОЛА ПЕТКОВ: На "Крал Лир" пеете ли? /Смях/

КРУМ ТАБАКОВ: Почти.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, ние с него ще уточним.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз съжалявам, че не мога съвсем конкретно да се изкажа по разпределението, защото не знаех, че става въпрос за тази пиеса и просто не мога подробно да си я спомня. Но фактът, че всички колеги, които се изказаха досега, твърдят, че разпределението е добро, пък и аз виждам, че са заангажирани най-вече актриси, които са без работа в момента, и вярвам, че разпределението е добро.

Пожелавам на добър час.

Но най-много се радвам за това, че се включва още една пиеса и можем още една да работим. Така да бъдат всички включени в работа. Във всички репетиционни да се работи по нещо!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Стараем се. /Веселост/

СЛАВКА СЛАВОВА: За това ви поздравявам.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И аз още един път искам думата първо, за да пожелаая на добър час на др. Петков и просто искам да ме разбере правилно, като говорим за включването някъде на втори изпълнители. Това го предлагаме с оглед на това да може да се играе пиесата, защото се оказва, че понякога, когато приемаме разпределенията на камерна сцена, не мислим и после не може да се играят представленията, понеже съвпадат с други представления горе, както е примерно с "Емигранти", "Фарятиев", "Всичко е свършено". Затова ви предлагаме отсега да помислите за равностойни изпълнители там, където ще има трудност.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това ще го видим.

СЛАВКА СЛАВОВА: Още като играехме във филиала, как съчетвахме всяка вечер по две представления.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Аз разбирам колко сложно е било на

Кольо Петков да направи това разпределение, защото освен изискването за камерна сцена пред него е стояло и изискването за едно комедийно излъчване. Той доста добре се е справил със задачата си.

Ако взех думата, то е за да кажа на добър час на неговата работа и да му направя една такава препоръка. Ако е възможно и ако той сметне за нужно, примерно ако на Мария Стефанова се сложи дубльор и това е възможно, ще може да се играе с "Лес", значи с още един спектакъл.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Ами аз от тези съображения предлагам втори състав.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: В момента не мога да му препоръчам конкретно име. Някакси това ме впечатли много като находка - неговото спиране на името на Мария Стефанова, не мога в момента да предложа друга актриса от трупата, но просто има може би смисъл да се помисли на тази тема.

Това, което той говори за решението на пиесата си, особено ме впечатли фразата му за мотивите, когато човек изведнъж неочаквано се изправи пред една такава сума пари, какво точно се пробужда в него и как започва той да действа като поведение в живота си. Струва ми се, че това ще отключи много интересна работа с тази специално труппа, която той е избрал от нашия състав.

Желая му плодотворна работа в нашия колектив.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Искам да внеса яснота по един въпрос. Аз правих наистина тази пиеса в Сливен, но това решение тука и тълкуването на самото произведение е горе-долу това. Горе-долу. Обаче сценографското решение в никакъв случай не може да бъде същото, понеже там беше сцена и беше друго. Това е съвършено друго решение и освен това тука трябва и по друг начин да се играе.

Тука е много по-сложно.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Разбира се.

НИКОЛА ПЕТКОВ: Човекът стои до тебе. Колко преувеличено може да се играе - си задавам аз въпроса. Докъде трябва да се стигне, за да не е обидно за зрителя, а в същото време да е смешно. Този проблем ме занимава много.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Затова аз и Стефан Гецов не щем долу да играем. /Смях/

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: "Фантазиите на Фарятиев" е решена горе-долу така - на ръба.

СЛАВКА СЛАВОВА: Само органично.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз трябва да внеса една малко по друга мисъл от това, което се каза, като разбира се нямам нищо против разпределението. Само искам да напомня, че в нашия театър има един художник, с когото др. Петков ми се струва, че е работил, който също има вкус към комедията, независимо че не е ст Толбухин. Това е Иван Йорданов. Не знам защо това име не му е подсказано и не е използвано, защото ми се струва че той може също добре да направи спектакъла. Нямам нищо против Добромир Петков, който ми е добър приятел и добър художник, ценя го много. Но в случая казвам това, като имам пред вид, че сега Иван Йорданов седи без ангажименти в театъра и би могъл да свърши тази работа много добре.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Други бележки? Няма. Тогава да приключваме.

Аз благодаря на художествения съвет за единодушното приемане на идеята, която ще ни даде възможност веднага да започнем

работа на камерната сцена. Репетициите ще започнат на 20 януари. Утре и други ден ще бъде размножена пиесата за актьорите. Да се каже пред литературното бюро колко екземпляра ще трябва. На 20-и в 9 или 9 и половина, в колко?

НИКОЛА ПЕТКОВ: В 9.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: В 9 часа сутринта започват репетициите. Разпределението ще бъде окачено.

Онова, което тука се направи като предложение - за евентуална комбинация, ще го възложи веднага на Сашка да види какво е положението и утре отново ще се срещнем с режисьора, за да се уточним окончателно.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Искам да запитам нещо, само един така да се каже административен въпрос. Аз съм тука в театъра от толкова години и репетициите почват от 9 часа. Ние репетираме от 9 и половина "Опит за летене". Малко ми е странно. Някои сега шеги си правят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: По желание на режисьорите.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Ама трябва да има някакъв ред. Аз мисля, че е по-добре да се започват репетициите от 9 часа и да се свършват в 13, защото след това има обядване, има малко почивка и вечерта има спектакъл. В "Опит за летене" ние винаги свършваме към един и 20, един и половина. Докато обядващ, докато си отидеш стане късно и вечерта до спектакъла хората не могат да починат. Независимо че разликата е само половин час.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Рачко, този въпрос ще се има предвид.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Да не е ту така, ту иначе. Да се знае, че в Народния театър се почва в 9 или в 9 и половина, ако установим ново нещо.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Защо да е лошо в 9 и половина? Цял

свят започва от 9 и половина и даже от 11 часа. Вечер стоим до късно и до два часа не можем да заспим. Играем всяка вечер. Даже много се радвам, че е от 9 и половина. Половин час, но има значение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво е мнението тука?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз съм за 9.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз съм също за 9.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз съм също за 9.

КРИКОР АЗАРЯН: Аз предложих да почваме от 9 и половина и те го възприеха, защото в началото репетирахме от 9 часа, но видях, че идват не съвсем годни за работа.

СЛАВКА СЛАВОВА: Те и в 9 и половина пак ще бъдат негодни за работа.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Разбира се. Тука толкова години е съществувал театърът, винаги е почвал от 9 часа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Съберете се с обществените организации ръководството, разгледайте въпроса от всички страни и въпросът е да се реши как да бъде.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, ще го решим с партийния секретар, съюзния председател и комсомолския секретар.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да, но има разногласия.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Затова ще обмислим въпроса и ще решим.

Пожелавам на режисьора на добър час и да направи тука една добра постановка, един добър атестат и за него, и за театъра, тъй като попадането на сцената на Народния театър, макар и на камерната сцена, все пак е една привилегия, която не се дава на всеки режисьор.

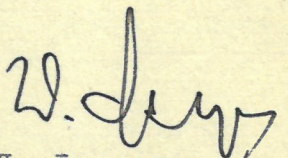
ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз смятам, че на камерната сцена е еднакво трудно, както и на голямата сцена.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. И смятам, че др. Петков, с когото ние сме много стари познати, ще оцени тази дадена му възможност и ще съчетае дарбата, таланта, който той има, с дарбата на тези актьори, които е включил в състава, за да направим едно хубаво представление.

Закривам заседанието.

/Закрито в 17,55 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/